

רע"פ 5267/21 - איסאייס (אסי) בצלאו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5267/21

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

איסאייס (אסי) בצלאו

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה (כב' השופט אברהם בולוס) מיום
11.7.2021 בעפ"ת 51720-06-21

בשם המבקש:

עו"ד חזי כהן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' בולוס) מיום 11.7.2021 בעפ"ת 51720-06-21, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת ע' פלד) בת"ד 3317-07-19.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציית מעבר חציה בבטחה, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש ונהיגה בקלות ראש, לפי תקנות 67(א) ו-21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 וסעיף 62(2) בצירוף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], בהתאמה.

2. על פי עובדות כתב האישום המבקש נהג ברכב בפרדס חנה, בעת שהולכת רגל חצתה את הכביש במעבר חציה. הוא נהג בקלות ראש ולא הבחין בהולכת הרגל אלא באיחור. הוא פגע בה כשהוא במעבר החציה והפילה לכביש. כתוצאה מכך נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש ונגרם לה שבר בברך שמאל.

3. בהכרעת הדין, שניתנה ביום 20.5.2021, עמד בית המשפט לתעבורה על כך שאף אם התאונה הייתה בלתי נמנעת בנתונים שפורטו על ידי בוחן התנועה, על המבקש מוטלת האחריות להתרחשות התאונה על גבי מעבר חציה, שכן היה עליו להתאים את מהירות נסיעתו עד כדי עצירה לפני המעבר, באופן שיאפשר להולכת הרגל החוצה להשלים חציה בבטחה.

4. בגזר הדין, שניתן בסמוך למועד הכרעת הדין, נתן בית המשפט דעתו על כך שמדובר בעבירה ראשונה מסוגה לחובת המבקש; הבעת הצער; חלוף הזמן; ועל נסיבות אישיות שונות. לאור זאת, גזר בית המשפט את עונשו של המבקש לפסילה בת 4 חודשים, פסילה מותנית וקנס בסך 1,000 שקלים.

5. המבקש ערער על הרשעתו לבית המשפט המחוזי, וזה דחה את הערעור. בפסק דינו, ציין בית משפט קמא כי בניגוד לטענת המערער, בוחן התנועה לא קבע כי תאונת הדרכים הייתה בלתי נמנעת באופן כללי – אלא שהיא הייתה בלתי נמנעת מפאת אופן נהיגתו של המבקש, שלא תאמה למצב הכביש ולתנאי הדרך. עוד עמד בית משפט קמא על כך שהבוחן הבהיר בעדותו כי נהיגת המבקש לא התאימה לתנאי הדרך, וכי הוא התרשל בנהיגתו.

6. המבקש אינו משלים עם פסק דין זה. מכאן בקשת רשות הערעור ובקשת עיכוב הביצוע שלפניי.

נימוקי הבקשה

7. המבקש מעלה טענות שונות כנגד פסק דינו של בית משפט קמא. בין היתר, נטען כי נפלה "שגגה משפטית" בקביעה לפיה המבקש אחראי להתרחשות התאונה, שכן לשיטתו מחומר הראיות עולה כי לא היה בכוחו למנוע את התרחשות התאונה. כן נטען כי המשיבה לא הוכיחה שהיה בכוחו של המבקש למנוע את התאונה, וכי נפלה שגגה בהכרעת הדין ביישום "העיקרון המשפטי לפיו תאונה במעבר חציה אינה מקימה באופן מידי אחריות לנהג הפוגע".

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 4971/21 עס"י נ' מדינת ישראל (18.7.2021)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדרם של חריגים אלה.

10. חרף ניסיון המבקש לשוות לבקשתו אצטלה משפטית עקרונית, היא נטועה כולה בנסיבות המקרה הפרטני. הלכה למעשה, מתמקדת הבקשה בקביעות העובדתיות שהביאו להרשעתו של המבקש. כידוע, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים מסוג זה, לא כל שכן עת עסקינן ברשות ערעור בפני ערכאה שלישית (ראו, למשל: 5149/21 דקידק נ' מדינת ישראל(25.7.2021)).

11. למעלה מן הנדרש, ולגופו של עניין, בית המשפט לתעבורה קבע באופן שאינו משתמע לשני פנים כי "אכן, אחריות נהג לתאונה המתרחשת במעבר חציה אינה אבסולוטית, אך במקרה דנן ניתן היה למנוע את התאונה בנהיגה זהירה יותר ועצירה לפני מעבר החציה". קביעה זו מקובלת עלי במלואה.

12. סוף דבר, הבקשה נדחית. ממילא נדחית עמה גם בקשת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ' באב התשפ"א (29.7.2021).

ש ו פ ט